

12 неймовірних жінок

Про книгу

Дванадцять жінок, дванадцять цінностей, дванадцять відвертих розмов. Ма-р'я-ні Савці вдалося створити особливий комунікаційний простір, у якому витворився жіночий обмін думками та ідеями про найголовніше: любов, справедливість, милосердя, толерантність... Такий, у якому ми вчимося думати по-новому, вголос говорити про те, що важливо.

Ольга Герасим'юк рівність
Зоя Казанжи незалежність
Ірина Снітинська життя
Лариса Денисенко справедливість
Юлія Міщенко любов
Ірина Подоляк гідність
Людмила Зубко чесність
Олександра Коваль книга
Олександра Бакланова свобода
Ірма Вітовська милосердя
Соломія Чубая толерантність
Наталія Іваничук вдячність

у проєкті Мар'яни Савки

НЕЙМОВІРНИХ ЖІНОК

ПРО ЦІННОСТІ, ЯКІ ТВОРЯТЬ ЛЮДИНУ

12 НЕЙМОВІРНИХ
ЖІНОК
ПРО ЦІННОСТІ, ЯКІ
ТВОРЯТЬ ЛЮДИНУ

12 НЕЙМОВІРНИХ
ЖІНОК
ПРО ЦІННОСТІ, ЯКІ
ТВОРЯТЬ ЛЮДИНУ

Видавництво Старого Лева
Львів – 2017

УДК 316.422.44:173.7-055.2

ББК 60.542.21

С 13

С 13 **12 неймовірних жінок: про цінності, які творять людину** [Текст] / Автор-упорядник Мар'яна Савка. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2017. — 208 с.

ISBN 978-617-679-397-7

Дванадцять жінок, дванадцять цінностей, дванадцять відвертих розмов. Мар'яні Савці вдалося створити особливий комунікаційний простір, у якому витворився жіночий обмін думками та ідеями про найголовніше: любов, справедливість, милосердя, толерантність... Такий, у якому ми вчимося думати по-новому, вголос говорити про те, що важливо.

У цій книжці — цікаві ідеї, життєвий досвід, думки та роздуми про те, що наповнює людське життя, що збагачує його по-справжньому.

УДК 316.422.44:173.7-055.2

ББК 60.542.21

Мар'яна Савка © передмова,
упорядкування, 2017
Дмитро Подоляничук © обкладинка, 2017
Видавництво Старого Лева © фото, 2017
Видавництво Старого Лева © 2017

ISBN 978-617-679-397-7

Усі права застережено

Хочу щиро подякувати за підтримку
і допомогу в реалізації проекту
Інтернет-телебаченню «Твоє Місто»,
«Львівській копальні кави»,
рідному «Видавництву Старого Лева»,
Андріані Мальській, Вікторії Христенко,
Наталці Білецькій, Олені Гутик,
Оксані Антонів, Дмитрові Подолянчуку
і, звичайно, усім дванадцятьом жінкам,
без доброї волі яких нічого б не було:
Ользі Герасим'юк, Зої Казанжи,
Ірині Снітинській, Ларисі Денисенко,
Юлі Міщенко, Ірині Подоляк,
Людмилі Зубко, Олександрі Коваль,
Олександрі Баклановій, Ірмі Вітовській,
Соломії Чубай, Наталі Іваничук.

Усіх люблю. Усім вдячна.

Розпочинаючи розмову...

Я, мабуть, маю пояснити, чому затіяла проект «12 неймовірних жінок – про цінності, які творять людину». Адже ця книжка постала із серії публічних інтерв'ю, які відбувалися упродовж цілого 2016 року і навіть захопили шматочок 2017-го. Щоразу в одній локації – у Львівській копальні кави, в самісінькому центрі Львова. Я обрала для цих інтерв'ю жінок, їх власне дванадцять, яких вважаю унікальними людьми і цікавими співрозмовницями, бо їхнім думкам по-справжньому довіряю. Це дуже складно – з усіх неймовірних, сильних, фантастичних, ефективних, обдарованих жінок в Україні вибрати лише дванадцять. Бо їх у сотні і тисячі разів більше. Жінки – то взагалі рушійна сила суспільства, хоча багато з них втрачають віру в себе, життєві орієнтири і забувають про те, що вони мають бути і носіями, і виразниками найважливіших цінностей, без яких не стати самому справді людиною, не виховати дитини як повноцінної особистості.

На той момент, коли я розпочала проект, у лютому 2016 року, моєму синочку виповнився рік. Отож більшість мого часу займала дитина і робота, я не мала змоги десь мандрувати, відповідно, і спілкування було обмеженим. А дуже хотілося саме в цей період, коли мені таким важливим було розуміння, у якому світі і з якими цінностями зростатиме моя дитина, говорити з тими людьми, яких внутрішньо потребувала.

Я не приховую, що найперше сама була зацікавлена в цих розмовах, бо хотіла почути відповіді на питання, які мене хвилювали. Я подумала собі: якщо я потребую цих розмов, якщо я потребую обміну думками з цими людьми, з цими прекрасними жінками, які особисто в моєму житті займають таке важливе місце, то це може бути цікавим і для інших. Важливих для

себе особисто людей треба берегти і не втрачати, але й цим варто ділитися.

А ще я, звичайно, розуміла, що не одна така, що багато інших людей шукають ціннісні орієнтири та відповіді на свої запитання, і що найважливішим зараз є – просто говорити. Говорити, шукати в розмові суголосся, намацувати спільне бачення і навіть рішення. Тим паче кілька років ми всією країною переживаємо тяжке випробування. Ми довго жили у суспільстві, в якому ніхто не говорив про цінності як головні підвалини того спільного дому, який ми будували. Відтак будували кособокий дім, який дуже легко розвалити. Революція гідності лише зупинила цей безтямний процес, а загарбницька війна показала, як ці стіни падають і стають руїнами. І ми знову стоїмо на руїнах, і нам треба закладати нові підвалини. Поки для нас цінності – чесність, справедливість, рівність, людяність, милосердя – не стануть щоденною практикою, а не лише красивими словами, ми не зможемо збудувати повноцінне суспільство.

Я свідома, що цільовою читацькою аудиторією цієї книжки будуть насамперед жінки. І це навіть добре – може, хтось, прочитавши ці інтерв'ю, вирішить щось кардинально змінити у своєму житті і не боятися цих змін. Може, хтось змінить свої щоденні ритуали – і почне уважніше ставитися до своїх рідних і близьких, до світу і природи, а хтось перестане нарікати на всіх і зрозуміє, що ми самі несемо відповідальність за свої дії, за своє життя. У кожному разі ці дванадцять розмов були для мене напрочуд важливими, я за них надзвичайно вдячна усім моїм співрозмовницям. Завжди спокійніше, коли внутрішньо є на кого опертися. Я так роблю. На всіх моїх співрозмовниць я внутрішньо покладаюся, шукаю в них підтримки, вчуся у них багатьом речам. І це нормально, бо ми – люди, ми маємо ділитися нашими досвідами і разом ставати сильнішими.

А ще цей проект мав соціальну складову. Ми не продавали квитків на зустрічі, але пропонували глядачам оцінити розмову і зробити свій невеликий благодійний внесок, щоб підтримати Львівський ОХМАТДИТ (у нас була мета облаштувати там ігрову кімнату). Я розуміла, що в такий спосіб багато

грошей ми не зберемо, однак відчувала, що звідкись приїде допомога. Так і сталося. Коли про наш проект написали в пресі й інтернет-телебачення «Твоє Місто» показало сюжет, «Львівський будівельний холдинг» зголосився зробити своїм коштом ремонт. А далі доєдналося ще кілька партнерів, серед яких компанія «Культ Дизайн», медичний центр «Інтерсоно», «Видавництво Старого Лева» і, звичайно, самі лікарі та волонтери, зокрема лікар-педіатр Андріана Мальська, Вікторія Христенко, яка очолює ГО «Допомога дітям Героїв» та викладачі кафедри пропедевтики, педіатрії та медичної генетики ЛНМУ ім. Д. Галицького. Результатом спільних зусиль у Львівському ОХМАТДИТі є красива й затишна ігрова кімната-читальня-їдальня.

Я впевнена, що на цьому історія добрих справ, пов'язаних із цим проектом, не закінчиться. Хтось прочитає про ті прекрасні ініціативи, про які розповідають мої неймовірні жінки, і обов'язково долучиться до тієї справи, яка відгукується у його серці. Можливо, хтось підтримає проект відродження земських шкіл Сластіона, яким горить Ольга Герасим'юк. Хтось не залишиться байдужим до руху паліативної допомоги і створення дитячих хоспісів, яким, не шкодуючи свого серця, займається Ірма Вітовська. А хтось, хто розуміє, якою непростою є проблема аутизму, підтримає проект Соломії Чубай «Колискова для Олекси» чи розмальовуватиме лікарні, як мріяла Ірина Снітинська. Кожному своє. Ми не мусимо все кидати і цієї ж миті мчати рятувати людство. Чи таки мусимо? Кожен приймає рішення самостійно. Гарного вам читання! Світлих думок! Добрих справ!

/ Мар'яна Савка

Ольга ГЕРАСИМ'ЮК

/ рівність

*Рівність — це однаковий для всіх шанс на щастя...
Але щастя різне... Тому рівність — примарна.
І сенс життя — у вічному пошуку й того, й іншого...*

Ольга Герасим'юк з'явилася в моєму житті спершу як людина на екрані. Своїми яскравими емоційними програмами «Проти ночі», «Особливий погляд», «Без табу» вона страшенно вибивалася зі звичного недолугого ефіру українського телебачення. Її живе співчуття до людей, про яких вона говорила, яким намагалася допомогти, завжди було непідробно щирим. Ніколи не забуду нашу першу зустріч. Я працювала у щоденці «Поступ», здається, це був 1997 рік, і вирушила до Києва, щоб записати інтерв'ю із відомою та улюбленою телеведучою. Ох якою складною видалася подорож! Телефон розрядився, пошуки телефонного апарата забрали останні сили, але якось я потрапила у телевізійний центр — і зустріч відбулася. Вже сідало сонце за вікнами «олівця», в одному із закапелків телестудії були легкі сутінки, а ми все говорили про важливі сокровенні речі. Мені хотілося плакати й дякувати за щирість і пережиті емоції. Я знаю, що з того часу нашої першої зустрічі в житті кожного з нас відбулося багато змін. Ольга Герасим'юк — людина, яка постійно іде вперед, не боїться ніяких випробувань. І її життєвий досвід — медійника, політика, дипломата — вражає! Так само багато сталося катаклізмів і тектонічних зсувів у нашому суспільстві. Країна пережила глибочennaiй злам і оновлення, досі триває війна, ніщо не завершено. Отож настав час говорити про найважливіше.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

Рекомендована література

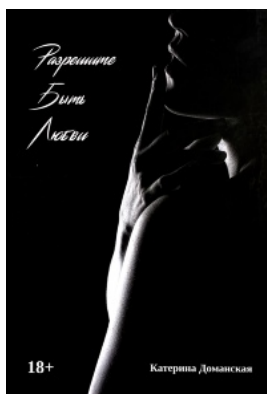
Жінки, які кохають до нестями

Мама й син. Як виховати надзвичайного чоловіка

Покинь якщо кохаєш

Разрешите быть любви

Радикальне прощення

Перейти до категорії
Бізнес

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ